

Câu 1 (trang 107 sgk Tiếng Việt 5): Dựa vào lời kể của thầy giáo (cô giáo), kể lại từng đoạn theo tranh minh họa và lời gợi ý dưới mỗi tranh.

Trả lời:

Học sinh tự làm.

Câu 2 (trang 107 sgk Tiếng Việt 5): Hãy đoán xem câu chuyện kết thúc như thế nào. Kể tiếp câu chuyện theo phỏng đoán của em.

Trả lời:

Người đi săn thấy con nai đẹp quá nên đã không bắn con nai.

Câu 3 (trang 107 sgk Tiếng Việt 5): Kể lại toàn bộ câu chuyện Người đi săn và con nai.

Trả lời:

Từ chập tối, người đi săn đã lôi cái súng kíp trên gác bếp xuống, xếp đạn vào chiếc túi vải chàm, rồi đeo cái đèn ló trước trán, vào rừng. Mùi trám chín, chắc nai về nhiều rồi, đi săn thôi!

Người đi săn bước đến con suối.

Suối róc rách hỏi:

- Đi đâu tối thế?

- Đi săn con nai.

Suối bảo:

- Con nai hay đến soi gương xuống mặt suối. Đừng bắn con nai!

Người đi săn lúi lũi bước đi.

Tới gốc cây trám, anh ngồi xuống, hạ chiếc đèn ló. Cây trám hỏi:

- Đến chơi với tôi à?

- Không phải.

- Thế đi đâu? Ở đây vắng quá! Chẳng có ai đến chơi. Đến mùa quả mới được nhìn thấy con nai về. Sắp đến lúc nai về đây!

- Tớ chỉ đợi lúc ấy. Cho nó một phát!

- Sao?

- Cái đèn ló này... để rọi cho nai chói mắt, không biết đường chạy, cái súng này... để bắn.

- Ác thế!

- Thịt nai ngon lắm.

Cây trám rung rung:

- Thế thì cút đi!

Người đi săn không để ý đến những tiếng rì rào tức tưởi trên cây trám. Anh đợi.

Thế rồi, trên lưng đồi sẫm đen dưới ánh trăng, bóng con nai hiện rõ dần. Ánh đèn ló trên trán người đi săn vụt rục lên. Hai con mắt nai đỏ như hổ phách bốc rói trong làn sáng đèn. Con nai ngậy ra đẹp quá. Người đi săn quên mất thịt nai ngon. Người đi săn quên hai tay đã giơ súng. Người đi săn lại nhớ ra lời suối, lời đồi, lời cây: Muông thú và cây cỏ trong rừng là bạn ta, sao ta lại thèm ăn thịt bạn!

Con nai lặng im, trắng muốt trong ánh sáng.

Người đi săn mãi ngắm con nai, mồ hôi đầm trên trán. Cái dây da tụt xuống, ánh đèn ló lếch vào bóng tối, mất bóng con nai. Con nai chạy biến. Người đi săn luống cuống giơ tay đẩy chiếc dây da lên. Nhưng trong làn sáng đèn không thấy con nai đâu.

Người đi săn ngơ ngẩn xuống đồi.

Vàng trăng đã nhìn thấy tất cả, mỉm cười.

- Ngủ ngon được đấy! Chúc ngủ ngon!

Lát sau, người đi săn đã ngồi trước bếp lửa. Khẩu súng, bao đạn lại treo lên hốc cột gác bếp. Đêm ấy, trong giấc ngủ dụi dụi, anh chiêm bao thấy con nai. Chưa bao giờ anh thấy một con nai đáng yêu đến thế!